

Núm. 74. Gener de 2005. Exemplar gratuït.

Jordi López

Barcelona té un pla

El PMH promou l'habitatge públic

El nombre d'habitants de Barcelona es manté en unes xifres relativament estables des de fa uns quants anys.

Malgrat això, la demanda de nous habitatges va en ascens. Aquest fet comporta que les administracions, i en concret l'Ajuntament, activin polítiques públiques d'habitatge per tal de respondre a la demanda existent. A la nostra ciutat l'encarregat de fer-ho és el Patronat Municipal de l'Habitatge (PMH).

El PMH és un organisme autònom depenent de l'Ajuntament, que té com a objectius fundacionals la promoció de les vivendes de protecció oficial, l'administració i gestió del seu patrimoni, i

l'atenció al ciutadà. No obstant, en l'actualitat les seves funcions s'han ampliat cap a la rehabilitació i l'habitatge social, en concordància amb les noves necessitats ciutadanes. Perquè, segons els experts, la política de vivenda tradicional s'ha quedat petita per atendre tothom.

La funció més important del PMH és la construcció d'habitatge protegit. Amb un pressupost mig anual de 50 milions d'euros, el PMH gestiona gaire bé la meitat del pressupost del Pla de la Vivenda aprovat el passat mes de maig pel consistori. Aquest pla fixa els programes d'actuació al respecte i està previst en dues fases. La primera, fins l'any 2007, preveu l'adquisició del sòl

necessari per a la construcció de 10.000 vivendes de protecció oficial. La inversió del PMH durant aquest període serà de 207.000 milions d'euros. El 2010, quan s'hagi acabat la implementació del Pla, Barcelona comptarà amb un 10% més d'habitatges. Més d'un 30% ho seran de protecció oficial.

A banda d'aquestes grans línies referents a la promoció de l'habitatge públic, el PMH també dona resposta a les consultes i peticions formulades per particulars. Tal com ens explica Antoni Sorolla, gerent del Patronat, les seves oficines atenen diàriament més de 100 consultes relacionades amb la vivenda.

Gent de casa

Antoni Ortega Un "superman" a la sala de premsa

Si aquell matí de primavera de l'any 1987 el Toni hagués trigat una mica més en entregar el seu examen de biologia, avui no estariem parlant d'ell. Tot va començar en sortir de la facultat, quan el Toni trobà per casualitat un amic que anava a presentar una sol·licitud de feina a l'Ajuntament. "Ja posats -va pensar- en presentaré una jo també". I aquí el tenim. És l'Antoni Ortega (Villafranca del Bierzo, 1960), responsable tècnic de la sala de premsa Lluís Companys. La sol·licitud en qüestió era per unes oposicions a unes places de Parcs i Jardins. Es tractava d'un cos especial de vigilància que actualment ja no existeix. De la duresa física d'aquelles proves en dona fe el nom amb el qual van ser batejats els que les van superar: "els 30 supermans". El 1990 el Toni passà unes altres oposicions, concretament per fer-se càrrec de la nova sala de premsa que s'acabava d'inaugurar. "Tot era molt nou i tot estava per fer", ens comenta el Toni. En efecte, aquella primera sala de premsa de l'Ajuntament -abans no n'hi havia- servia també per les reunions de la Comissió de Govern, i calia ocupar-se tant dels aspectes tècnics com dels administratius i de l'agenda. Aviat hagué d'ampliar-se. "Abans estava sol i ara som tres persones i tot es fa amb ordinadors. Hem tirat del carro per evolucionar tècnicament, sobretot a nivell informàtic", afirma. Un dels episodis més destacats succeïts a la sala Lluís Companys, segons recorda el Toni, va ser el dia de l'anunci de Pasqual Maragall de la seva renúncia a l'alcaldia. Precisament un parell d'any més tard l'actual President de la Generalitat tornà a coincidir amb el Toni, però aquest cop des de Roma. "Per unes jornades a l'auditori de Caixa Catalunya se'ns demanà de muntar-hi una videoconferència. Mentre fèiem les proves, i en veure que jo era el tècnic, exclamà 'Carai, estic com a casa!'"

Cada dia millor

Renovar els barris.

L'habitatge de protecció i el dotacional per a joves i gent gran serà el nucli regenerador dels barris i de les àrees d'influència d'aquests edificis. No parlem només de fer habitatges aquests propers anys, parlem també de renovació de barris, des dels grans àmbits a les petites zones d'influència que tros a tros van refent el seu entorn. Aquestes actuacions requereixen projectes globals, projectes de grans àrees, que després han de ser dividits en fases, seguint calendaris, de vegades lents, però són operacions que requereixen el reallotjament previ dels ocupants de les zones a renovar.

Ens hem d'allunyar i a vol d'ocell, no només en l'espai sinó especialment en el temps, entendre com serà aquell àmbit del nostre entorn que avui només podem endevinar per alguna actuació

iniciada que molt sovint no s'entén en el seu entorn actual.

Per aquest motiu es necessari definir la urbanització general encara que sapiguem que falta encara temps per iniciar l'obra. Ha d'estar tot preparat i acordat amb els futurs usuaris del lloc per poder començar per on primer s'alliberi sòl.

Per tant des del planejament que preveu com serà; la gestió del sòl que executa i materialitza això previst, fins l'urbanització que és l'obra, el que veiem, el més agraït, un munt de passos han estat donats, perquè un tros, un àmbit, una àrea, es renovi, els habitatges tinguin tots els serveis que requereixen i una urbanització que els reculli.

Mª Dolors Febles i Domènech

Directora de Projectes
d'Urbanització i Edificació
BAGURSA

LA
BOTIGA

Botigues amb descompte. Les botigues dels museus de Barcelona ofereixen un ampli ventall de possibilitats per a records, regals i obsequis per a tots els gustos. A més, els treballadors municipals disposem d'un 15% de descompte en tots els seus articles. No ho deixeu passar!

Recordeu també que un bon grapat de museus de la ciutat són gratuïts el primer diumenge de cada mes. Els museus de Geologia, de Ceràmica, el Tèxtil, el Museu Picasso i el d'Història de Catalunya, entre d'altres, participen d'aquesta oferta.

Catalunya Motor, el concessionari SEAT del polígon industrial Zona Franca (carrer A, núm. 51), ofereix a tots els treballadors municipals la següent promoció: un descompte de fins un 15% per la compra de vehicles, segons el model, i condicions especials de finançament i assegurança.

Pioners en salut laboral

Treballar en les millors condicions

Qui no ha vist passejar tranquil·lament una formiga per la seva taula o les restes orgàniques d'alguna bestiola en un magatzem?

L'ús de plaguicides químics tradicionals en aquests casos sí estava plenament justificada, i un arsenal d'aerosols, polvos i productes de tota mena omplia l'armari de la neteja per intentar acabar amb l'invasor. Per sort, aquest tipus d'actuacions ja formen part del passat. Les fumigacions ja són història. Al menys, a casa nostra.

Control de plagues

Al nostre país, la utilització indiscriminada de plaguicides als centres de treball ha provocat en els últims anys l'aparició de molts casos de persones afectades, entre d'altres patologies, per l'anomenada *síndrome de sensibilitat química múltiple*, que té uns efectes tan variats com dificultats respiratòries, pèrdues de memòria o fatiga crònica.

La col·laboració dels responsables del Servei de Prevenció de Riscos Laborals i de l'Agència de Salut Pública amb el Centre de Seguretat de la Generalitat de Catalunya fou clau per canviar d'estratègia. A partir d'unes anàlisis més completes que les tradicionals s'arribà al concepte de lluita integrada, que inclou, com a mesura prioritària, l'actuació sobre el manteniment i neteja dels centres de treball, així com l'estudi de l'extensió de la plaga i la pròpia biologia de l'insecte, i en cas necessari l'aplicació de productes específics per a la seva aniquilació. El resultat és un programa de control de plagues, que a l'Ajuntament de Barcelona s'ha realitzat en col·laboració amb el Servei d'Higiene Pública i Zoonosi, els representants dels treballadors en salut laboral i Recursos Humans, i que tot i tenir un cost superior als mètodes anteriors presenta un balanç clarament positiu. Amb una mitjana d'unes 300 actuacions anuals des de l'any 2001, cap treballador municipal s'ha vist afectat per problemes derivats de la seva aplicació.

Altres riscos laborals

A finals del 1997 l'Ajuntament creà el Servei de Prevenció de Riscos Laborals (SPRL) per tal de garantir la protecció de la salut i seguretat dels treballadors en els seus centres de treball. Però la missió del SPRL no s'acaba aquí. Existeixen un bon grapat de circumstàncies particulars en cada centre de treball i en cada tipus de feina que poden afectar la nostra salut. Per això, el primer objectiu que es va marcar el Servei quan es va crear, va ser la realització de l'avaluació de riscos, a partir d'un estudi de les condicions materials dels centres, del compliment de la legislació industrial i de l'anàlisi dels llocs de treball. No fou una tasca fàcil, ja que la gran varietat de situacions existents a l'Ajuntament (es van avaluar 640 centres) donà com a resultat la identificació d'uns 12.000 factors de risc. L'Ajuntament planifica la resolució d'aquests factors de risc i es fa un seguiment amb la finalitat última d'aconseguir eliminar o reduir els mateixos. El control posterior es realitza amb una segona avaluació de riscos que es va iniciar a finals de l'any 2002.

Les solucions a aplicar varien en cada cas, però les accions impliquen factors d'actuació relacionades amb inversió, ordenació, informació i formació.

Així, per exemple, el Curs d'ergonomia "on line" té com objectiu la difusió d'una sèrie de mesures bàsiques per a millorar la nostra relació amb l'entorn dintre d'una oficina, de cara a evitar dolences tan habituals com el mal d'esquena, entre d'altres.

La millora continua en les tasques de prevenció de riscos inclouen igualment l'anàlisi dels factors psicosocials que intervenen en la salut dels treballadors. I en això el SPRL també és pioner, ja que són molt poques les empreses i institucions que han realitzat la mateixa. L'any 2003 el Servei va iniciar accions per tal de conèixer i mesurar la percepció que els treballadors tenen de la seva feina mitjançant una enquesta.

Abajo las murallas!!!

Amb motiu dels 150 anys de l'enderroc de les muralles de Barcelona, el Museu d'Història de la Ciutat ha muntat l'exposició *Abajo las murallas!!!* Una mostra que explica els motius d'aquest enderroc i els canvis urbanístics i socials experimentats per la ciutat des d'aleshores. Tanmateix, l'exposició ens dona una idea d'aquella Barcelona de finals del segle XIX on el còlera, la fam i les diferències socials eren el pa de cada dia. La Casa Padellàs del Conjunt Monumental de la Plaça del Rei acollirà l'exposició *Abajo las murallas!!!* fins el proper mes de febrer.

L'exposició segueix un itinerari al voltant de la Casa Padellàs i utilitza elements audiovisuals, plànols, documents, panells explicatius i objectes de la vida quotidiana de l'època per representar, d'una manera entretinguda i força entenedora, tots els canvis soferts per la Barcelona de finals del segle XIX.

Fundada el segle I aC., Barcelona sempre va tenir muralles que li servien per protegir-se i delimitar el seu espai. Amb el temps però, aquestes van esdevenir un problema més que un element defensiu. Barcelona necessitava expandir-se i les muralles constituïen una barrera per al seu creixement urbanístic. Va ser així com l'any 1840, l'Ajuntament de la ciutat va convocar un concurs on es plantejava quin seria el benefici que obtindria la ciutat si s'enderroquessin les fortificacions.

Abajo las murallas!!! és el nom del projecte guanyador d'aquest concurs. Escrit pel metge i polític Pere Felip Monlau, proposava l'enderrocament de les muralles per poder crear un Eixample il·limitat que anés de riu a riu. Finalment, les muralles es tiren a terra l'any 1845 enmig d'un ambient ple de tensions socials i problemes tant greus com l'atur i el còlera. La ciutat ja no té límits. Barcelona comença a créixer fins convertir-se en la ciutat que és avui dia.

Exposició: Abajo las murallas!!!

Lloc: Museu d'Història de la Ciutat
Casa Padellàs del Conjunt Monumental de la Plaça del Rei
Plaça del Rei s/n
Barcelona

Dates: Fins el febrer de 2005

Tel.: 933 151 111

Fax: 933 150 957

E-mail: museuhistoria@mail.bcn.es

Carles Sanfeliu Cortés

Es difícil parlar del Carles sense haver de llistar una gran quantitat de qualitats com ara la humilitat, la paciència, la intel·ligència, la simpatia, la capacitat de treball en equip, la bona disposició i un llarg etc. Per cada lloc on va passar va deixar una manera de fer i de treballar que eren exemplars, sense renunciar a dir i pensar allò que ell considerava important i sense enganys ni falses expectatives. No demanava mai als demés res que ell no faria, ni tampoc s'apuntava cap èxit, ans al contrari ho convertia en èxit de tots.

Recordo els primers anys al Districte Sant Martí, en ple procés de descentralització municipal, als anys 86-90. Quan tot estava per fer, ell posava il·lusió, ganes, empena i tots redactàvem projectes agosarats amb condicions precàries, i sempre ho rebia amb optimisme i il·lusió, solucionant en positiu qualsevol tipus de mancança.

En Carles afrontava qualsevol repte amb una dosi de responsabilitat fora de sèrie. Van ser anys de moltes ganes, molta feina, molts problemes, però amb ell al darreretot semblava més fàcil.

Ell anava agafant més responsabilitats dintre de l'aparell municipal sense soroll però sempre amb la profunda convicció de millorar, no solament els objectius programàtics del Servei sinó també, i de forma decidida, les condicions dels companys que depenien d'ell, aconseguint que s'involucessin en la feina però sense la pressió, a vegades forta, que ell acceptava i assumia.

Projectes com el Centre Cívic del Besòs o la Farinera del Clot, només són dos exemples, potser els més emblemàtics, dels centenars que es van fer amb ell com a responsable de projectes. D'alguna forma el Centre Cívic obre una etapa i la Farinera la tanca. L'últim projecte seu a Barcelona es trobava a Gràcia: els jardins Pere Calders.

El dia del seu funeral, un gran arquitecte, professor de tants altres, mestre nostre i amic deia, parlant de la feina del Carles com director de projectes de Bagursa, que sempre que es feia càrrec d'un projecte respiraves tranquil, sabies que el projecte seu acabaria bé, que no hi hauria conflictes que no arribessin a bon port.

El mateix dia, un company de feina més jove però amb molta responsabilitat, ens deia que havia après moltes coses del Carles que ningú abans li havia ensenyat.

Aquesta actitud va ser una constant al llarg de 20 anys a l'Ajuntament, i els que vam treballar al seu costat li agrairem sempre.

Malauradament, no va poder fer-se responsable dels projectes urbans de tota la ciutat, ja que s'havia d'incorporar un dilluns, i va morir el dissabte abans. Havia estat una decisió molt meditada, però no sense angoixes i dubtes, preocupat per si sabria fer una bona feina. En definitiva, el seu objectiu, en el fons, era fer aquest petit món al seu voltant millor, i ajudar als altres des de la seva situació, sense fonamentalismes ni ideologies partidistes.

Nacho Sanfeliu, Arquitecte

Un dret dels ciutadans

La confidencialitat de les dades personals

La progressiva entrada de les noves tecnologies a les nostres vides, tant a nivell particular com laboral, està provocant un allau de canvis dels quals moltes vegades no som conscients. Un dels més importants és la potencialitat dels ordinadors per emmagatzemar milers de dades sobre qualsevol cosa. També sobre les persones. Però l'ús d'aquesta informació està regulat per la llei, i el seu incompliment pot comportar greus conseqüències.

Tots recordem casos apareguts a la premsa on un treballador d'alguna empresa ha estat acomiadat perquè ha enviat correus electrònics amb comentaris despectius vers els seus superiors o perquè ha utilitzat abusivament internet durant el seu horari laboral. En aquests casos els jutges han hagut d'aplicar unes lleis molt noves que sovint no eren massa conegudes. Però, com diu el vell principi romà, la ignorància de la llei no eximeix del seu compliment.

En el cas dels treballadors d'institucions públiques, les normes a tenir en compte en aquest terreny són els articles 18 i 105 de la Constitució Espanyola sobre el dret a l'honor dels ciutadans i la regulació dels arxius i registres administratius, respectivament, i la Llei de Protecció de Dades del 1999 (LORTAD). L'objectiu d'aquesta llei és garantir i protegir, en allò que concerneix al tractament de les dades personals, les llibertats públiques i els drets fonamentals de les persones físiques i especialment del seu honor i intimitat personal i familiar. L'antecedent de la llei cal trobar-lo en la Directiva 95/46 CE del Parlament Europeu, la qual fa referència a la protecció de les persones físiques pel que respecta al tracta-

ment de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades.

Però la LORTAD ha patit una important modificació motivada per un recurs d'inconstitucionalitat presentat pel Defensor del Poble. Paloma González, directora jurídica de l'Institut Municipal d'Hisenda (IMH) ens explica aquests canvis. En efecte, segons sentència del Tribunal Constitucional de novembre del 2000, caldrà sempre que una llei estableixi els casos en els quals diferents administracions podran intercanviar dades dels ciutadans sense la seva autorització. Segons el redactat inicial de la llei del 1999, amb un simple reglament n'hi havia prou. Així, per exemple, en el cas de la informació tributària dels barcelonins i barcelonines (cadastre, IBI, IAE, multes, etc.), els fitxers de l'IMH es troben sota l'estricta observància d'allò que estableix la Llei General Tributària del 2003. És a dir, que en aquest cas -i donat que la llei així ho recull de forma expressa- l'IMH està autoritzat a cedir aquestes dades a una altra administració quan li siguin requerides de manera oficial.

Principis a tenir en compte:

- Està prohibida la recollida de dades per mitjans fraudulents, deslleials o il·lícits.
- Per preservar la seguretat de les dades, el responsable haurà d'evitar la seva alteració, pèrdua o accés no autoritzat.
- El deure de guardar el secret afecta al responsable del fitxer i les persones que intervinguin en el tractament.
- De cara al públic, no està permès facilitar informació personal a qui no en sigui l'interessat o autoritzat.

BTV, primera televisió local que guanya un Ondas. El primer Ondas per a una televisió local se l'ha endut BTV pel seu programa *Saló de Lectura*. Aquest programa de literatura dirigit per Emilio Manzano i que s'emet en horari de màxima audiència, pretén acostar els llibres al públic i fer-ho d'una manera diferent. Per ell han passat escriptors consagrats com Carlos Ruiz Zafón, Quim Monzó, Maruja Torres o Terenci Moix, però també d'altres desconeguts i autors que no són de ficció. *Saló de Lectura* s'emet els dimecres a les 22.00 h (redifusió els dissabtes a les 16.00 h).

Pilar Malla, Síndica de Barcelona

Pilar Malla (Barcelona, 1931) és la primera Síndica de Greuges de Barcelona, gràcies a l'acord pres per unanimitat en un recent ple de l'Ajuntament. Aquesta figura, d'acord amb allò que estableix el reglament corresponent aprovat l'any 2003, té com a objectiu la "defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans i ciutadanes de Barcelona". És a dir, que qualsevol persona que cregui que s'han vulnerat els seus drets s'hi pot adreçar amb tota llibertat, tot i que la síndica no està facultada per investigar assumptes pendents de resolució judicial ni denúncies anònimes. En canvi, té plens poders per actuar d'ofici.

Una de les innovacions principals del càrrec és la seva durada. Malla, que començarà a exercir-lo aquest mes de gener, té per davant un mandat de cinc anys. Per tant, va més enllà del temps que dura una legislatura, la qual cosa avala la seva neutralitat respecte el poder polític. Cada tres mesos presentarà davant les autoritats municipals un informe de gestió on es recolliran les actuacions realitzades durant el període corresponent.

La nova síndica de Barcelona, que fou diputada al Parlament de Catalunya pel PSC-Ciutadans pel Canvi en la passada legislatura, ha estat escollida després d'una consulta popular en la que van ser convidades a participar 3800 entitats de la ciutat. Pilar Malla havia estat també directora de Càritas de Barcelona i té una llarga trajectòria en moviments cristians, sempre des de la perspectiva del compromís social que la defineix.

S'unifiquen les subvencions de l'Ajuntament

Es faciliten els tràmits

El teixit associatiu de Barcelona té un paper cada dia més important en la cohesió social de la ciutat.

L'Ajuntament n'és conscient i per això treballa amb les entitats per fer de la ciutat un espai viscut i compartit mitjançant els consells de participació ciutadana, la col·laboració regular i les transferències de recursos econòmics a les entitats socials i cíviques que desenvolupen programes i serveis d'interès públic.

Per tal de facilitar els tràmits i millorar aquest suport, la convocatòria de Subvencions de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2005, concentra en unes úniques bases tots els àmbits dels Serveis Generals i els Serveis Personals de districte i ciutat, i incorpora importants innovacions:

- una sola convocatòria i calendari per a totes les subvencions de l'Ajuntament de Barcelona
- una única documentació i procediment
- una única sol·licitud amb possibilitat de dirigir-la fins a 3 àmbits

• la coordinació en els criteris tècnics i el procés de valoració

Les sol·licituds s'han de formular mitjançant impresos normalitzats que es facilitaran a les oficines d'atenció al ciutadà o a la pàgina web <http://www.bcn.es>, i el termini de presentació de les sol·licituds és d'un mes, a comptar a partir del dia següent de la data de publicació de l'anunci de la convocatòria al Butlletí Oficial de la Província.

Aquests ajuts econòmics tenen per finalitat:

- Millorar la cohesió social de la ciutat.
- Promoure l'associacionisme que treballa potenciant serveis d'interès general per a la col·lectivitat i atribuïts a la competència local.
- Fomentar valors socials i culturals i noves formes de participació.
- Afavorir la cooperació entre el sector públic i el privat.
- Possibilitar el creixement cultural quantitatiu i/o qualitatiu de la ciutat.

Primera reunió del Consell de Ciutat de Barcelona

El Centre Cultural Can Fabra, del districte de Sant Andreu, ha acollit la primera sessió ordinària del Consell de Ciutat de Barcelona. Es tracta de la primera vegada que el Consell es reuneix després que es va constituir el passat mes de març en un acte solemne al Saló de Cent. El Consell de Ciutat és el màxim òrgan de participació ciutadana de Barcelona i està format per personalitats públiques i polítiques, quinze ciutadans escollits aleatòriament i representants d'associacions i dels consells ciutadans sectorials o de districte. En aquesta primera sessió, el Consell

de Ciutat va debatre el pressupost municipal per al 2005 i l'informe de seguiment sobre habitatge. A més, l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, va anunciar que l'Ajuntament ha encarregat a tres experts l'elaboració d'informes sobre habitatge, immigració i convivència. Els tres informes seran debatuts en properes sessions del Consell de Ciutat. A semblança del Consell de Cent, que durant 500 anys va regir Barcelona, el Consell de Ciutat és el principal òrgan consultiu de l'Ajuntament i està format per un centenar de representants de la societat barcelonina.

BCN per servir-vos

CMO, l'ull de Barcelona

En una metròpoli com Barcelona es realitzen diàriament milers de transports de mercaderies i persones i operacions logístiques de tota mena. A banda, periòdicament aquesta ciutat esdevé la seu de grans esdeveniments culturals, esportius i comercials que mobilitzen els més variats recursos. En cas d'una emergència de gran magnitud, totes aquestes activitats poden veure's greument afectades. Per a fer-ne el seguiment i coordinar els diferents agents implicats en cada cas, es va crear el Centre Municipal d'Operacions (CMO). D'aquesta manera, espectacles de masses com el piromusical de la Mercè o el mateix Fòrum 2004, són controlats i supervisats per un equip de tècnics municipals dels diferents cossos (Protecció Civil, Policia Municipal, Bombers, Transports públics, etc.), que estan permanentment coordinats per respondre en cas d'una situació greu imprevista. A més, responsables polítics com els regidors de cada àrea implicada, el portaveu municipal o el mateix alcalde participen eventualment d'aquest equip en funció del tipus d'esdeveniment. Per la seva banda, existeix un nucli operatiu més

reduït per atendre les urgències.

El CMO disposa d'un modern equip de comunicacions que inclou 19 pantalles de televisió connectades permanentment amb la xarxa de càmeres distribuïda per tota la ciutat, telefonia via satèl·lit i emissores amb línia directa amb les forces de seguretat. Tota aquesta tecnologia està al servei del ciutadà i la seva seguretat, per tal de garantir una resposta ràpida i una comunicació fluida en cas d'atemptat terrorista, catàstrofe natural o qualsevol altra circumstància excepcional. La direcció política del CMO recau en l'alcalde de la ciutat, que n'és el president, mentre que la direcció executiva està en mans del gerent de Serveis Generals. Ambdós tenen la potestat de convocar-lo en cas de necessitat.

Per exemple... París

Per tercer any consecutiu, del 2 al 3 d'octubre la ciutat de París va viure la seva Nit Blanca. En nits com aquesta la capital francesa es transforma en un escenari urbà de l'art contemporani, oferint els seus racons més amagats als visitants. Artistes de totes classes, de pintors a músics, passant pels més moderns creadors d'art en vídeo i noves tecnologies, i el que en diuen arquitectes de la llum i el so, fan seus tots els racons de la ciutat.

L'Ajuntament de París fomenta en aquests nits el transport que anomenen "doux" (toux)

bicicleta i patins, al mateix temps que garanteix l'accés sense barreres a tots els indrets on es desenvolupen activitats culturals i que s'agrupen en tres pols: sud, centre i nord. En la millor demostració que unes ciutats aprenen de les altres, aquest esdeveniment pren el nom de Sant Petersburg, on anomenen així a les nits properes al solstici d'estiu on el sol amb prou feines s'arriba a pondre i on, ja fa anys que se celebra un festival semblant encara que molt menys ambiciós. Altres ciutats com Roma, Brussel·les i Montreal ja s'han animat a seguir l'exemple de París.

CAIXA D'EINES

Mérito y flexibilidad

Es temes de gestió de recursos humans en l'àmbit públic s'aborden sovint des d'una perspectiva de teoria de les organitzacions que tendeix a barrejar la institució pública amb l'empresa privada.

Mérito y flexibilidad, de Francisco Longo, és una interessant aportació on es posa de manifest que els aspectes de direcció i lideratge, així com els criteris de coherència en l'àmbit de la gestió dels recursos humans, són igualment fonamentals tant en el camp públic com en el privat i que tenen una incidència definitiva en el grau de motivació i d'entrega de les persones i de les organitzacions.

INTRA NET

Biblioteca General Virtual

La Biblioteca General Virtual (BGV) trobareu tota la informació que necessiteu organitzada per matèries per facilitar-ne l'accés.

Amb aquesta iniciativa la biblioteca deixa de ser una biblioteca tradicional i es transforma en una biblioteca sense parets on podreu cercar documentació, llegir les novetats legals o un article, trobar els programes i polítiques d'altres organismes, consultar dades estadístiques, buscar una paraula a l'enciclopèdia, veure monuments i escultures de Barcelona o fer simplement una pregunta directa al bibliotecari.

A DEBAT

Què demanaries per Barcelona aquest nou any?

Imaginem-nos que aquest any els Reis no vénen de l'Orient sinó de la Plaça Sant Jaume. Imaginem-nos que en lloc de camells utilitzen el Trambaix o el Trambesòs per portar-nos els seus regals. Imaginem-nos, a més, que poden fer realitat qual-sevol desig que els fem arribar per tal de millorar Barcelona. És la nostra particular carta als Reis.

Suport als disminuïts

Eutiquio Reinoso

Responsable logístic de Serveis Personals

Caldria que augmentés el suport a les persones amb discapacitat. Des del meu lloc de treball puc veure cada dia els problemes que per aquestes persones suposa qualsevol desplaçament i crec sincerament que s'ho mereixen.

També caldria que tots respectéssim més les normes municipals, sobretot pel que fa a la neteja. Som nosaltres mateixos qui embrutem la ciutat.

Més a prop dels ciutadans

Eugènia Valero

Tècnica de l'Institut Municipal d'Hisenda

Voldria que l'Ajuntament s'apropés més als ciutadans, perquè la ciutat s'està deshumanitzant. Per exemple, en la cultura. De la mateixa manera que existeix el BCN Meeting Point per a empreses, m'agradaria que se'n fes també un per a les persones. I hauríem de pensar igualment en la gent desafavorida, ja que els ajuts públics són més aviat escassos.

Atenció a la gent gran

Rosa Maria Martínez

Tècnica de sanitat de Recursos Humans

Jo els demanaria més atenció per a la gent gran. És a dir, que els que tenim gent gran al nostre càrrec tinguéssim més facilitats per a estar amb ells i tenir cura. Jo mateixa, per exemple, tinc la meua mare de 89 anys malalta d'alzheimer i em veig obligada a demanar reducció horària per poder atendre-la. Caldria que hi hagués més places de residència.

Transport de rodalies

Pilar Martínez

Serveis de Màrqueting públic

M'agradaria que millorés el transport de rodalies de Barcelona. Som molts els treballadors de l'Ajuntament que vivim en altres municipis i sovint tenim dificultats per arribar a la feina, ja que les freqüències de pas de, per exemple, el tren no són gaire bones. La comoditat és un altre factor que caldria millorar, sobretot a les hores punta.

Prou violència de gènere

Anna Lozano

Polícia Comunitària d'Horta-Guinardó

Que ens portessin més civisme i tolerància. I que no es deixi de proporcionar als nens un ensenyament igualitari i no discriminatori per raons de gènere, perquè aquesta és la clau per eradicar la violència domèstica. A més educació, menys violència de gènere.

Ajut als immigrants

Àngels Pérez

OAC Sarrià-Sant Gervasi

Desitjaria que tots actuéssim amb més civisme sobre tot amb el tema de la brutícia, ja que els Serveis de Neteja no donen a l'abast. Tothom ha de col·laborar per tenir una ciutat més neta. També voldria que perdéssim la por a la multiculturalitat, una realitat que vivim ja a Barcelona des de fa anys. Caldria més implicació per ajudar els immigrants.

La Gasetta Municipal del 10 de gener publica els processos de promoció interna de Guàrdia Urbana. Atès que aquests es van interrompre el juny de 2003, s'acceptaran les instàncies presentades a les anteriors publicacions de les bases i els aspirants podran completar el currículum. El termini de presentació és de l'11 al 30 de gener.

RH+

Programa de formació 2005

Més i millor

Un any més, la Direcció de Recursos Humans prepara el programa de formació 2005 de l'Ajuntament. Prèviament a la confecció d'aquest programa s'inicia l'anomenat procés de diagnòstic de necessitats de formació. Aquest diagnòstic és la base sobre la qual es construirà el programa de formació. El procés de diagnòstic de les necessitats formatives es desenvolupa en diferents fases.

En primer lloc els gerents de cada sector, districte i organisme autònom, reben una demanda sobre les necessitats formatives del personal de totes les seves dependències. Prèvia consulta a tots els responsables d'àrea el gerent retorna una base de dades signada per ell. Durant el mes de desembre d'enguany s'aniran rebent aquestes bases de dades.

A continuació s'inicia el procés de recopilació i fusió de totes les bases de dades que pot durar com a mínim tot el mes de gener.

Finalment amb tota la informació acumulada es dissenya el pla de formació més adequat per al proper any 2005.

El diagnòstic per elaborar el programa està enfocat a partir de tres línies de treball:

La primera és la prioritat de l'organització de prestar especial atenció als aspectes relacionats amb el lideratge i la direcció i el comandament i la gestió.

La segona fa referència a la formació transversal i té com objectiu assolir la màxima eficàcia en el servei que presten els treballadors i treballadores sigui quin sigui el seu àmbit d'actuació. I finalment la tercera línia de treball està enfo-

cada a les tècniques específiques de cada sector, districte o institut i és aquí on cobra la seva màxima importància la informació facilitada pels gerents.

Un cop elaborat el diagnòstic cal omplir el pla de formació amb les accions concretes a dur a terme. Cal dir que totes aquestes accions formatives segueixen un esquema bastant similar cada any, però amb significatives novetats.

Aquest any, per exemple, s'estableix un apartat específic de Lideratge i direcció amb la intenció de donar un impuls al lideratge intern i fer-ho implicant-hi les gerències.

En el següent esquema podeu veure, quins són els eixos en què s'agruparan les accions del pla formatiu, a qui van adreçades, i els àmbits respectius que es prioritzen cada cas.

Eixos en que s'agrupen les accions formatives	Adreçades a		
Lideratge i direcció	Primers nivells directius	Prioritzaran	La formació modular. Els projectes concrets liderats per cada gerència. Programa específic per a comandaments
Comandament i gestió	Comandaments	Prioritzaran	Una anàlisi del col·lectiu. Començar pel nivell 26 i seguir amb 24, 22 i 20. Iniciar una comunitat d'aprenentatge virtual
Tècniques específiques	Diferents col·lectius professionals	Es desenvolupa en els àmbits	Administració, Hisenda i Marc Jurídic. Urbanisme. Serveis Urbans i Medi Ambient. Benestar Social. Seguretat i Mobilitat. Regulació, direcció i control de serveis externalitzats
Desenvolupament de les competències professionals	De caràcter transversal	Es desenvolupa en els àmbits	Habilitats en relacions interpersonals. Tècniques de treball en equip. Comunicació oral i presentació de projectes. Comunicació escrita. Direcció de reunions. Organització del treball i la gestió del temps. Intel·ligència emocional. Tècniques per al maneig de la informació. Tècniques de negociació
Informació i atenció a la ciutadania	Persones que tracten el públic		
Tecnologies de la informació i la comunicació (TIC)	Tota l'organització		
Llengües	Tota l'organització		
Prevençió de riscos i salut laboral	Tota l'organització		

